

عراقي ايتلاف د ماتې په درشل کې

عراق په منځني ختيځ او د آسيا په سوېل لوېديځ کې پروت هېواد دی، چې پلازمینه يې بغداد ده. سوېل لور ته يې سعودي عربستان او کوېټ لوديځ لور ته يې اردن او سوريه ختيځ لور ته يې ايران او شمال لور ته يې ترکیه پرته ده.

د عراق جمعيت شاوخوا دېرش ملیونه دی، چې پنځه اویا سلنه يې عربان، شل سلنه يې کردان او پنځه سلنه يې آشوريان، ترکمن او نور قومونه دي. همدا راز د عراق ۶۰ سلنه وگړي شيعه اته دېرش سلنه يې سني او پاتې دوه سلنه يې مسيحيان او نورو دينونو پورې تړلي دي.

د لسيمې لمريزې پيړۍ له نيمايي څخه بيا تر ديارلسمې لمريزې پيړۍ پورې عراق د عثماني امپراتورۍ تر ولکې لاندې وو. په ۱۹۱۹ زېږدي کال کې له عثماني امپراتورۍ څخه جلا او د برېټانيې تر قيموميت لاندې راغی او په ۱۹۳۲ زېږدي کال کې يې له برېټانيې څخه خپلواکي تر لاسه کړه.

په ۱۹۷۹ زېږدي کال کې هغه مهال، چې د عراق پخوانی ولسمشر صدام حسين واک تر لاسه کړ نو په عراق کې د بعث گوند حاکم شو، چې صدام حسين په ۱۹۸۰ کال له ايران او په ۱۹۹۰ زېږدي کال کې يې له کوېټ سره جگړه تر سره کړې، چې د ايران له جگړې څخه بريالی راوتی؛ خو د کوېټ جگړه يې د امريکا پوځي مداخلې له امله لاسه ورکړه.

په ۲۰۰۳ زېږدي کال امريکا پر عراق بريد وکړ او د صدام حسين واکمني يې نسکوره کړه، چې له امله يې په عراق کې د سني، کردانو او شيعه وو ترمنځ خونړۍ جگړې تر سره شوې او عراق په کورنۍ جگړو کې بنسټل شو. شاوخوا يو نيم کال وړاندې د امريکا په مشرۍ په عراق کې ټولې خواوې سره سلا شوې، خو ايتلافي حکومت رامنځ ته کړي. په ايتلافي حکومت کې وټاکل شوه، چې ولسمشر دې سني او دوه مرستيالان دې شيعه وي، لومړی وزير دې شيعه او دوه مرستيالان دې سني او کرد وي، د پارلمان مشر دې سني او مرستيالان دې شيعه وي.

که څه هم ايتلاف د امريکا په مشرۍ او د امريکا تر څار لاندې رامنځ ته شو؛ خو بيا هم د خواوو ترمنځ ستونزو شتون درلود، چې دغه ستونزې به د امريکا په منځگړيتوب او همدا راز امريکا به له خپل نفوذ څخه په گټه اخيستنې سره دغو ستونزو ته پای ټکی اېښوده.

د عراقي ايتلاف ستونزه هغه مهال مخ په ډېرېدو شوه، چې امريکايي ځواکونو عراق پرېښود او له عراق څخه د امريکايي ځواکونو له وتلو يوازې دوه ورځې نه وې تيرې شوې، چې د عراق لومړي وزير نوري مالکي (شيعه) د دغه هېواد پر مرستيال ولسمشر طارق الهاشمي (سني) تورولگاوه، چې په ترهگريزو بريدونو کې لاس لري او خپلې دغې ادعا ثابتولو لپاره يې د ځينو کسانو اعتراف د ثبوت په توگه وړاندې کړ، چې د طارق الهاشمي او د عراقيه ايتلاف (په عراق کې تر ټولو ستر سياسي ايتلاف) له جدي غبرگون سره مخ شو. د مالکي دغې کړنې پر وړاندې العراقيه ايتلاف له پارلمان، چې ۹۱ غړي يې له نوموړي ايتلاف څخه دي او همدا راز له کابينې، چې ۹ وزيران يې د العراقيه ايتلاف څخه دي بايکات اعلان کړ او پر وړاندې يې مالکي وويل، که چېرې دغه کسان کابينې ته حاضر نه شي نو پر ځای به يې نوي وزيران وټاکل شي.

اصلي پوښتنه دلته رامنځ ته کيږي، چې ولې له عراق څخه د امريکا له وتلو وروسته دغه هېواد له سياسي ناورين سره مخ کيږي؟

له يوه لوري که د امريکا استعماري سياست ته ځير شو، نو ليدل کيږي، چې په عراق کې يې داسې حکومت نه دی رامنځ ته کړی، خو د امريکا له وتلو څخه وروسته دې په خپلو پښو ولاړ وي؛ بلکې داسې حکومت يې رامنځ ته کړی، چې هرکله امريکا وغواړي نو له ماتې سره مخ ده.

بل لور ته بيا نوري المالکي، چې شيعه مذهبی دی او د ايران او سوريې له بشپړ ملاتړ څخه برخمن دی غواړي شيعه گان د امريکا ځای ټک کړي او په يوازې توگه سره د نوموړي ډله ټپله د عراق ټول واک په خپل لاس کې واخلي، چې ښه بيلگه يې د العراقيه ايتلاف هغو وزيرانو پر وړاندې څرگندونې دي، چې د کابينې غونډې ته نه دي حاضر شوي. نوري المالکي ويلي که چېرې دوی د کابينې غونډې ته حاضر نه شي نو د دې نشتون د استعفا په معنی ده او پر ځای به يې نور وزيران وټاکل شي. البته بايد وويل شي، چې نوي وزيران به هم د مالکي له ډلې څخه وي، چې د ده دغه غوښتنې د سنيانو او همدا راز د کردانو له گټو سره په ټکر کې دي. همدا راز نوري المالکي غواړي د امريکا پر وړاندې ودرېږي او امريکا پلوه کسان له واک څخه لرې کړي، چې د مالکي دغه کړنه هيڅ کله هم د امريکايانو لپاره د منلو وړ نه ده.

کله، چې د نوري المالکي له لوري د عراق مرستیال ولسمشر طارق الهاشمي د نیولو حکم صادر شو نو طارق الهاشمي د کردستان خپلواک دولت ته پناه یوړه او له هغه ځایه بیا د کرد چارواکي په مرسته ترکیې ته تللی دی. ترکیه په دوو برخو کې له عراق سره ستونزې لري. لومړۍ برخه یې د فرات رود اوبو پر سر او دویمه هغه یې د وسله والو کرد کارگرو گوند یا پي کې کې مسله ده، چې څه موده وړاندې ترکیې د دغې ډلې پر وړاندې حتی د عراق د کردستان په خاوره کې هم عملیات تر سره کړه او اوس مهال عراق د دې توان نه لري، چې د ترکیې پر وړاندې گامونه پورته کړي. ترکیې ته د طارق الهاشمي تېښته به د دغو ستونزو په ډېرېدو کې مرسته وکړي. بل لور ته بیا د عراق د لومړي وزیر مرستیال صالح المطلق د دغه هیواد لومړی وزیر نوري المالکي یې تورن کړی، چې د صدام حسین په پرته زیات دیکتاتور دی او باید استعفا ورکړي.

د امریکا مرستیال ولسمشر جو بائیډن له عراقي چارواکو غوښتي، چې د عراق ملي یووالي دې وساتي او روان سیاسي کړکېچ ته دې د پای ټکی کېږي. د جو بائیډن په څرگندولو هم شک شتون لري او هغه دا: که چېرې امریکا غوښتل، چې په عراق کې پیاوړی دولت رامنځ ته شي نو ولې یې بیا په دغه هیواد کې پارلماني نظام رامنځ ته کاوه حال دا هغه هیواد، چې په کورنۍ جگړه اخته وي او حتی نسبي ثبات هم په کې شتون و نه لري د پارلماني نظام رامنځ ته کول یعنې د هغه هیواد تجزیه. کېدای شي د جو بائیډن څرگندونې د دې لپاره هم وي، چې امریکا اوس مهاله هم د عراق په فکر کې ده، څو وکولای شي د نورو هیوادونو له نیوکو څخه ځان خلاص کړي. حال دا، چې ویل کېږي د عراق د ناورین تر شا د امریکا لاس دی؛ ځکه امریکا غوښتل په عراق کې د اوږدې مودې لپاره پاتې شوي، څو وکولای شي د عراق له نفتي زیرمو څخه په وړیا او یا هم په ډېره ټیټه بیه گټه پورته کړي او همدا راز په عراق کې پوځي ادې تر لاسه کړي، چې له لارې یې سیمه تر خپل کنټرول لاندې راولي او هر کله، چې وغواړي له دغو اډو څخه د ایران او سوريې پر وړاندې گټه پورته کړي؛ خو د نوري المالکي حاکم گوند له لوري په عراق کې د امریکا شتون ته د پای ټکی کېښودل شو. که چېرې څیر شو نو د عراق سیاسي کړکېچ تر شا د دوو ډلو لاس دی، چې د دغو دوو ډلو تر شا بیا د سیمې او نړۍ پیاوړي هیوادونه ولاړ دي:

لومړی شیعې ډله، چې تر شا یې ایران او سوريه ولاړ دي او غواړي، چې د صدام حسین د رژیم پر مهال کومې کړنې، چې له شیعې وو سره شوي دي هماغه کړنې اوس دوی له سني او کردانو سره تر سره کړي او پرې نږدې، چې سني او کردان په واک کې ځای ولري، څو له دې لارې د یادو شوو هیوادونو گټې خوندي او د امریکا پر ضد بیا هم د دغو هیوادونو په لمسونه او گټه اقدام وکړي او په عراق کې د امریکا گټې له خطر سره مخ کړي. دویم هغه یې سیکولار، سني او کردان دي، چې د نوري المالکي په مشرۍ د حاکم گوند له لوري د دوی پر وړاندې گامونه پورته شوي او دویمه ډله بیا په عراق کې د ایران او سوريې د گټو خلاف ده. همدا راز اوس مهال نوري المالکي امریکا ته شا کړي، چې د مالکي دغه کړنه هیڅ کله هم د امریکا لپاره د زغمولو وړ نه ده.

اوس مهال د یادو شوو ډلو او هیوادونو ترمنځ تقابل رامنځ ته شوی او هر یوه یې هڅه کوي، څو واک په خپل لاس کې واخلي، چې په پایله کې به یې د عراق ایتلافي دولت له ماتې سره مخ او حتی د عراق د تجزیې امکان هم شته، چې سنیان به یوې لوري، شیعې گان به بل لوري او همدا راز کردان به بل لوري ته جلا جلا هیوادونه رامنځ ته کړي، چې د دغو کوچنیو هیوادونو رامنځ ته کول بیا د سیمې او نړۍ قدرتونو په گټه او د عراقیان په زیان به وي. په افغانستان کې هم شونې ده، چې د عراق په شان ستونزه رامنځ ته شي؛ ځکه بهرنیو هیوادونو اعلان کړی، چې ۲۰۱۴ زېږدي کال څخه وروسته به له افغانستان څخه خپل سرتیري وباسي او د امنیتي چارو مسوولیت به افغان ځواکونو ته وسپارل شي. پداسې حال کې، چې په افغانستان کې پیاوړی دولت شتون نه لري او ډېرې داسې ډلې او ټپلې سته دي، چې د افغانستان ویشلو (تجزیې) ته آماده دي او ډېری وخت په هیواد کې د پارلماني نظام د رامنځ ته کېدو چيغې وهي، چې د تجزیې لپاره لومړنی گام شمیرل کېږي او همدارنگه ځینې لوېدیځ هیوادونه هم له دوی سره مرستې کوي، څو خپلو شومو موخو ته ورسېږي.

عراق اوس مهال له ستونزو سره مخ ده او له عراق څخه امریکایي ځواکونه هم وتلی دي. بله ورځ له افغانستان څخه هم بهرنی ځواکونه وځي، نو له یوه لوري افغان دولت ته لازمه ده، چې په پاتې دوو کلونو کې دې خپله اداره پیاوړې، اداري فساد او نورې هغه ننگونې، چې پر وړاندې یې پرتې دي له منځه یوسي او له بل لوري نړۍ واله ټولنه دې له افغانستان سره په خپلو کړو ژمنو ژمنه پاتې شي، څو افغانستان د عراق په سرنوشت راگیر نه شي.

مجیب الرحمن ساپی، کابل

پایان

د پانو شمېره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درېیت تاسو همکارۍ ته راېولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی